

מאורעות ו' תשרי תשכ"ה

אל אבי היקר שיי

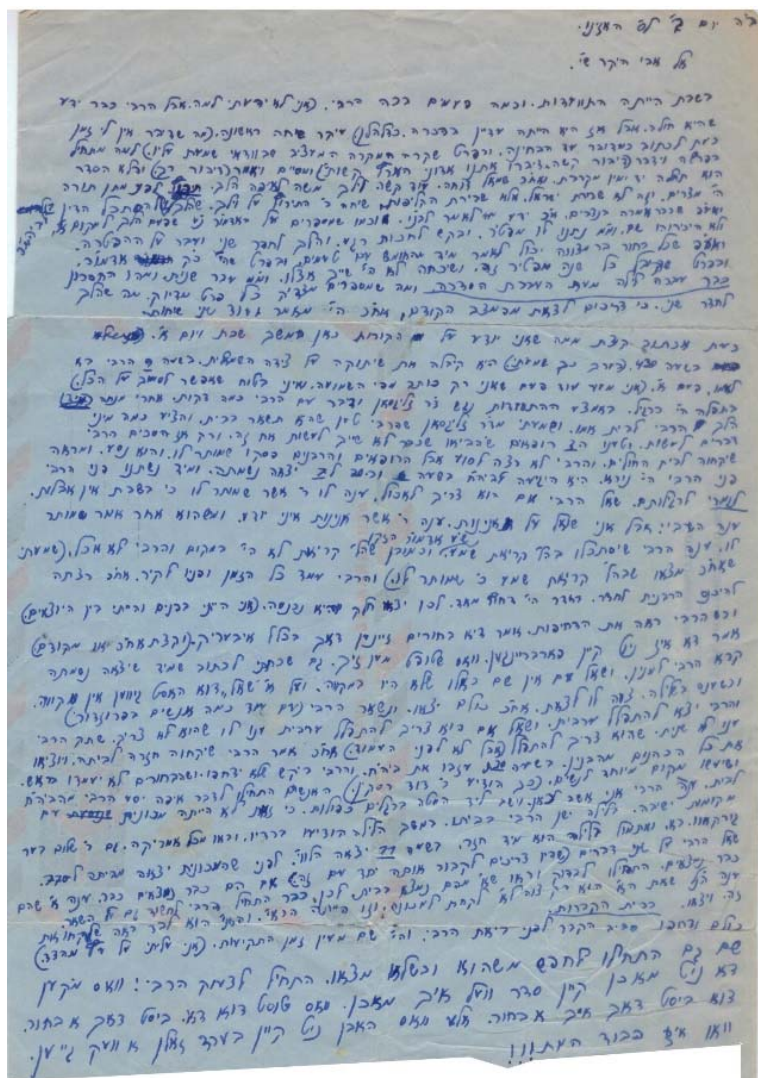
... בשבת הייתה התוועדות וכמה פעמים בכח הרבי. (אני לא ידעתי למה, אבל הרבי כבר ידע שהרבנית חולה. אז היא הייתה עדיין בהכרח. כדלהלן)...

כעת אכתוב קצת ממה שאני יודע על הקורות כאן במשך שבת ויום א'.

בשעה 4:30 בערך (כך שמעתי) הרבנית קיבלה את שיתוקה בצד שמאל. בשעה 9 הרבי בא לאמו. ביום א' (אני מעיר עוד פעם שאני רק כותב מפי השמועה, ואיני בטוח שאפשר לסמוך על הכל) התפלה היי כרגיל. באמצע ההתוועדות נגש ד"ר זליגסאן ודיבר עם הרבי כמה דקות.

אחרי מנחה הלך הרבי לבית אמו. ושמעתי מד"ר זליגסאן שהרבי טען שהיא תשאר בבית. והציע כמה מיני דברים לעשות. וטענו ה3 רופאים שהביאו שכבר לא שייך לעשות את זה. ורק אז הסכים הרבי שיקחנה לבית החולים. הרבי לא רצה לנסוע, אבל הרופאים והרבנים פסקו שמותר לו ונסע. מראה פני הרבי היי נורא.

הרבנית הגיעה לביה"ח בשעה 6, וב-20 ל7 יצאה נשמתה. מיד

נשתנו פני הרבי לגמרי לרגילותם. הרבי שאל אם הוא צריך לאכול. ענה לו ר' אשר כי בשבת אין אבלות. אמר הרבי: אבל אני שואל על אנינות. ענה לו ר' אשר: אנינות איני יודע. ומישהו אחר אמר שמותר.

הרבי אמר שישתכלו בהלי קריאת שמע שוייע אדמו"ר הזקן, וכמובן שהלי קריאת לא היי במקום והרבי לא אכל. (שמעתי שאח"כ מצאו שבהלי קריאת שמע כי שמותר לו).

הרבי עמד כל הזמן ופניו לקיר. אח"כ רצתה להיכנס הרבנית לחדר. בחדר היי דחוף מאד. לכן יצאו חלק והיא נכנסה. (אני הייתי בפנים והייתי בין היוצאים).

כשהרבי ראה את הדחיפות אמר די בחורים זיינען דאך בכלל איבעריק (וקצת אח"כ או מקודם) אמר דא איז ניט קיין פארבריינגען, וואס שטופט מען זיך.

גם שכחתי לכתוב שמיד שיצאה נשמתה קרא הרבי למנין ושאל אם אין שם כאלו שלא היו במקווה. ועל א' שאל "דו האסט געווען אין מקווה" וכשענה בשלילה צוה לו לצאת. אח"כ כולם יצאו, ונשאר הרבי (עם עוד כמה אנשים בפרוזדור) והרבי יצא לתפילת ערבית.

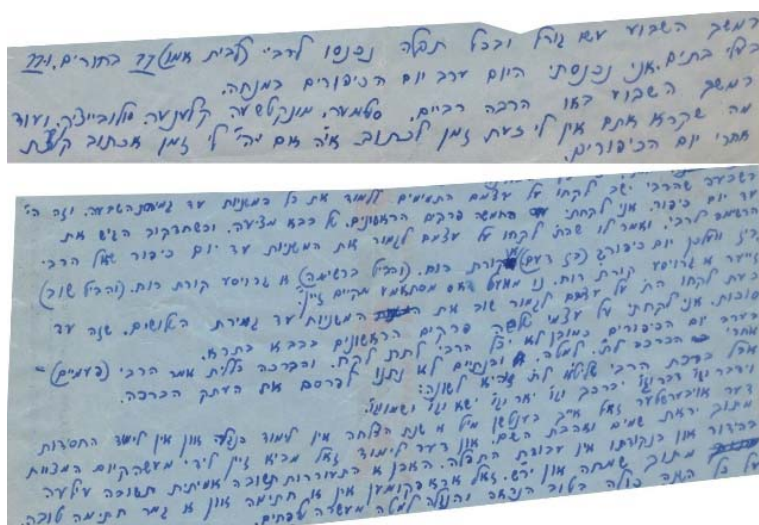
שאל אם הוא צריך להתפלל ערבית וענו שאינו צריך. הרבי שתק ואמר בשנית שצריך להתפלל (אך לא לפני העמוד). אח"כ אמר הרבי שיקחנה חזרה לביתה ויוציאו את על הכהנים מהבנין. בשעה 9:30 עזבו את ביה"ח.

והרבי ביקש שלא ידחפו, שהבחורים לא יעמדו בראש, ושיעשו מקום מיוחד לנשים (כך הודיע ר' דוד רסקין). האנשים התחילו לדבר איפה יסע הרבי מהביה"ח לבית. ענה הרבי אני אשב כאן, והרבי ישב ברצפת הרכב כי זאת לא הייתה מכונית עם מקומות ישיבה. בלילה ישן הרבי בביתו. במשך הלילה הודיעו ברדיו, ובאו מכל אמריקה. גם ר' שלום-בער גורקאו בא. ואתמול בלילה הוא מיד חזר.

בשעה 11 יצאה הלוי'. לפני שהמכונית יצא מביתה ל-770 שאל הרבי על שני דברים (שהיו צריכים לקבור אותה יחד עם זה) אם הם כבר נמצאים כבר. ענה אי' שהם כבר נמצאים. התחילו לבדוק וראו שא' מהם נמצא בבית, לכן, כבר התחיל הרבי לחשוף גם על השאר. ענה הנ"ל שאת הא' הוא רק צוה לא' לקחת למעונה. וזו הייתה הראי'. והשני הוא לבד ראה שלקחו את זה ויצאו.

בבית הקברות

כולם נדחפו סביב הקבר לפני ביאת הרבי. והי' שם מעין זמן התקיעות. (אני עליתי על עץ מהצד).

שם גם התחילו לחפש משהו ובשלא מצאו התחיל לצעוק הרבי: וואס מקען דא ניט מאכן קיין סדר וועל איך מאכן. וואס טוסט דו דא, ביסט דאך א בחור. אלע דו ביסט דאך אייך א בחור, אלע וואס האבן ניט קיין בערד זאלן אוועק גייען. וואו איז כבוד המת!!!

. . במשך השבוע עשו גורל ובכל תפלה נכנסו לרבי (לבית אמו) 11 בחורים, ו11 בעלי בתים. אני נכנסתי היום ערב יום הכיפורים במנחה.

במשך השבוע באו הרבה רביים, סטמער, מונקטשער, [ס]קלענער, סולובייצק. ועוד. מה שקרה אתם אין לי כעת זמן לכתוב, אי"ה אם יהי' לי זמן אכתוב קצת אחרי יום הכיפורים.

. . כשהרבי ישב שבעה לקחו על עצמם התמימים ללמוד את כל המשניות עד תום השבעה. זה הי' עד יום כיפור. אני לקחתי החמשה פרקים הראשונים של בבא-מציעא, וכשהרב חדקוב הגיש את הרשימה לרבי, ואמר לו שהת' לקחו על עצמם לגמור את המשניות עד יום כיפור שאל הרבי "ביז וועלכן יום כיפור? (ונענה: ביז דעם) א קורת רוח (והביט ברשימה) א גרויסע קורת רוח (והביט שוב) זייער א גרויסע קורת רוח. נו, מוועט דאס מסתמא מקיים זיין"

כעת לקחו הת' על עצמם לגמור שוב את המשניות עד גמירת השלושים, שזה עד סוכות. אני לקחתי על עצמי שלשה פרקים הראשונים בבבא-בבא-בבא.

בערב יום הכיפורים כמוכן לא יכל הרבי לתת לעקא. והברכה הכללית אמר הרבי (פעמיים) אחרי הברכה לת'. למטה, ובנתיים לא נתנו לפרסם את העתק הברכה.

אבל ברכת הרבי שליט"א לת' אביא לשונה:

וידבר וגוי' דבר וגוי' יברכך וגוי' יאר וגוי' ישא וגוי' ושמך וגוי'.

דער אויבערשטער זאל אייך בענטשן מיט א שנת הצלה אין לימוד הנגלה און אין לימוד החסידות מתוך יראת שמים ואהבת השם. און דער לימוד זאל מביא זיין לידי מעשה קיום המצוות בהידור און בנקודתו אין עבודת התפלה. האבן א התעוררות תשובה אמיתית תשובה עילאה מתוך שמחה און יר"ש. זאל אראפ קומען אין א חתימה און א גמר חתימה טובה על כל השנה כולה בטוב הנראה והנגלה למטה מעשה טפחים.